

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2014/89/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 23 iulie 2014

de stabilire a unui cadru pentru amenajarea spațiului maritim

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 43 alineatul (2), articolul 100 alineatul (2), articolul 192 alineatul (1) și articolul 194 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Cererea mare și aflată într-o creștere rapidă de spațiu maritim pentru diverse scopuri, cum ar fi instalațiile pentru producerea de energie din surse regenerabile, explorarea și exploatarea țițeiului și a gazelor, navigația maritimă și activitățile de pescuit, conservarea ecosistemelor și a biodiversității, extragerea materiilor prime, turismul, instalațiile de acvacultură și patrimoniul cultural subacvatic, precum și presiunile multiple exercitate asupra resurselor costiere, necesită o abordare integrată a amenajării și a managementului.
- (2) O astfel de abordare a managementului oceanelor și a guvernanței maritime a fost elaborată în cadrul politicii maritime integrate pentru Uniunea Europeană (PMI), incluzând, ca pilon de protecție a mediului al acesteia, Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾. Obiectivul PMI constă în a sprijini dezvoltarea durabilă a mărilor și a oceanelor și în a dezvolta procese decizionale coordonate, coerente și transparente în ceea ce privește politicile sectoriale ale Uniunii care afectează oceanele, mările, insulele, regiunile costiere și cele ultraperiferice și sectoarele maritime, inclusiv prin strategii la nivelul bazinelor maritime sau strategii macroregionale, și în a obține, totodată, starea ecologică bună în conformitate cu Directiva 2008/56/CE.
- (3) PMI identifică amenajarea spațiului maritim ca fiind un instrument transsectorial de politică care permite autorităților publice și părților interesate să utilizeze o abordare coordonată, integrată și transfrontalieră. Utilizarea unei abordări ecosistemice va contribui la promovarea dezvoltării și creșterii durabile a economiilor maritime și costiere și a utilizării durabile a resurselor marine și costiere.

⁽¹⁾ JO C 341, 21.11.2013, p. 67.

⁽²⁾ JO C 356, 5.12.2013, p. 124.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 17 aprilie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 23 iulie 2014.

⁽⁴⁾ Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”) (JO L 164, 25.6.2008, p. 19).

- (4) Amenajarea spațiului maritim sprijină și facilitează implementarea strategiei Europa 2020 pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii (denumită în continuare „strategia Europa 2020”), aprobată de Consiliul European prin concluziile sale din 17 iunie 2010, care urmărește să atingă niveluri ridicate de ocupare a forței de muncă, de productivitate și de coeziune socială, inclusiv promovarea unei economii mai competitive, mai eficiente din punctul de vedere al utilizării resurselor și mai ecologice. Sectoarele costiere și cele maritime au un potențial semnificativ de creștere durabilă și sunt esențiale pentru implementarea strategiei Europa 2020.
- (5) În recenta sa comunicare intitulată „Creșterea albastră: oportunități pentru o creștere durabilă în domeniul marin și maritim”, Comisia a identificat o serie de inițiative în curs ale UE care sunt menite să implementeze strategia Europa 2020, precum și o serie de activități asupra cărora inițiativele privind „Creșterea albastră” ar putea să se concentreze în viitor și care ar putea să fie sprijinite în mod corespunzător de o mai mare încredere și siguranță pentru investitori furnizată prin intermediul amenajării spațiului maritim.
- (6) Regulamentul (UE) nr. 1255/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ a sprijinit și a facilitat implementarea amenajării spațiului maritim și a managementului integrat al zonelor costiere. Fondurile structurale și de investiții europene, inclusiv Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime ⁽²⁾, vor furniza oportunități pentru a sprijini punerea în aplicare a prezentei directive pentru perioada 2014-2020.
- (7) În preambulul Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării din 1982 (UNCLOS) se precizează faptul că aspectele referitoare la utilizarea spațiului oceanic sunt strâns legate între ele și trebuie abordate în ansamblu. Amenajarea spațiului oceanic reprezintă pasul logic care permite structurarea obligațiilor și utilizării drepturilor acordate în temeiul UNCLOS, precum și un instrument practic care sprijină statele membre să își respecte obligațiile.
- (8) Pentru a promova coexistența durabilă a utilizărilor și, după caz, o repartizare corespunzătoare a spațiului maritim între utilizările vizate, ar trebui să se instituie un cadru care să conștientizeze cel puțin în elaborarea și implementarea de către statele membre a amenajării spațiului maritim, care să aibă ca rezultat elaborarea de planuri.
- (9) Amenajarea spațiului maritim va contribui la managementul eficient al activităților maritime și la utilizarea durabilă a resurselor marine și costiere prin crearea unui cadru de luare a deciziilor coerent, transparent, durabil și bazat pe dovezi. Pentru a-și atinge obiectivele, prezenta directivă ar trebui să prevadă obligații de realizare a unui proces de amenajare maritimă, care să aibă drept rezultat elaborarea unui plan sau a unor planuri referitoare la spațiul maritim; un astfel de proces de amenajare ar trebui să ia în considerare interacțiunile uscat-mare și să promoveze cooperarea dintre statele membre. Fără a aduce atingere acquis-ului actual al Uniunii în domeniile energiei, transportului, pescuitului și mediului, prezenta directivă nu ar trebui să impună niciun fel de obligații noi, în special în ceea ce privește alegerile concrete ale statelor membre cu privire la modul de realizare a politicilor sectoriale din aceste domenii, ci ar trebui să vizeze mai curând să contribuie la aceste politici prin intermediul procesului de amenajare.
- (10) Pentru a asigura coerența și claritatea juridică, domeniul de aplicare geografic al amenajării spațiului maritim ar trebui să fie definit în conformitate cu instrumentele legislative existente ale Uniunii și dreptul maritim internațional, în special UNCLOS. Competențele statelor membre referitoare la frontierele maritime și jurisdicția maritimă nu sunt modificate de prezenta directivă.
- (11) Deși este indicat ca Uniunea să ofere un cadru privind amenajarea spațiului maritim, statele membre rămân responsabile și competente pentru a concepe și a determina formatul și conținutul acestor planuri pentru apele lor marine, inclusiv pentru a lua măsurile instituționale în acest sens și, după caz, pentru repartizarea spațiului maritim între diferitele activități și utilizări.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1255/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2011 de instituire a unui program de susținere a continuării dezvoltării unei politici maritime integrate (JO L 321, 5.12.2011, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 508/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2328/2003, (CE) nr. 861/2006, (CE) nr. 1198/2006 și (CE) nr. 791/2007 ale Consiliului și a Regulamentului (UE) nr. 1255/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 149, 20.5.2014, p. 1).

- (12) Pentru a respecta principiile subsidiarității și proporționalității și pentru a reduce la minimum sarcina administrativă suplimentară, transpunerea și punerea în aplicare a prezentei directive ar trebui să se bazeze, în cea mai mare măsură posibilă, pe norme și mecanisme existente la nivel național, regional și local, inclusiv pe cele stabilite în Recomandarea 2002/413/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ și în Decizia 2010/631/UE a Consiliului ⁽²⁾.
- (13) Ecosistemele și resursele marine sunt supuse unor presiuni semnificative în apele marine. Activitățile umane, dar și efectele schimbărilor climatice, pericolele naturale și evoluția liniei de țărm, de exemplu prin eroziune sau acumulări, pot avea impacturi grave asupra dezvoltării și creșterii economice în zonele costiere, precum și asupra ecosistemelor marine, conducând la deteriorarea stării ecologice, declinul biodiversității și degradarea serviciilor ecosistemice. Ar trebui să se acorde atenția cuvenită acestor presiuni diverse atunci când se elaborează planurile de amenajare a spațiului maritim. În plus, dacă sunt integrate în deciziile de planificare, ecosistemele marine sănătoase și serviciile lor multiple pot aduce beneficii substanțiale în ceea ce privește producția de alimente, recreerea și turismul, atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea, controlul evoluției liniei de țărm și prevenirea dezastrelor.
- (14) Pentru a promova creșterea durabilă a economiilor maritime, dezvoltarea durabilă a zonelor maritime și utilizarea durabilă a resurselor marine, amenajarea spațiului maritim ar trebui să utilizeze o abordare ecosistemică conform articolului 1 alineatul (3) din Directiva 2008/56/CE, cu scopul de a asigura menținerea presiunii totale a tuturor activităților la un nivel compatibil cu obținerea unei stări ecologice bune și faptul că nu este compromisă capacitatea ecosistemelor marine de a reacționa la schimbările induse de om, contribuind, totodată, la o utilizare durabilă a bunurilor și a serviciilor marine de către generațiile prezente și cele viitoare. În plus, o astfel de abordare ecosistemică ar trebui să fie utilizată într-o manieră care să fie adaptată ecosistemelor specifice și altor caracteristici specifice ale diferitelor regiuni marine și care să ia în considerare activitatea în curs desfășurată în temeiul convențiilor maritime regionale, care se bazează pe cunoștințele și experiențele existente. Abordarea va permite, de asemenea, realizarea unui management adaptativ, care să asigure perfecționarea și evoluția ulterioară, pe măsura dezvoltării experiențelor și a cunoștințelor, având în vedere disponibilitatea datelor și a informațiilor la nivelul bazinului maritim, pentru implementarea abordării respective. Statele membre ar trebui să țină seama de principiul precauției și de principiul acțiunii preventive, astfel cum sunt prevăzute la articolul 191 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.
- (15) Amenajarea spațiului maritim va contribui, printre altele, la realizarea obiectivelor Directivei 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾, ale Regulamentului (CE) nr. 2371/2002 al Consiliului ⁽⁴⁾, ale Directivei 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾, ale Directivei 92/43/CEE a Consiliului ⁽⁶⁾, ale Deciziei nr. 884/2004/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁷⁾, ale Directivei 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁸⁾, ale Directivei 2008/56/CE, reamintind Comunicarea Comisiei din 3 mai 2011 intitulată „Asigurarea noastră de viață, capitalul nostru natural: o strategie a UE în domeniul biodiversității pentru 2020”, Comunicarea Comisiei din 20 septembrie 2011 intitulată „Foaie de parcurs către o Europă eficientă din punct de vedere al utilizării resurselor”, Comunicarea Comisiei din 16 aprilie 2013 intitulată „O strategie a UE privind adaptarea la schimbările climatice” și Comunicarea Comisiei din 21 ianuarie 2009 intitulată „Obiective strategice și recomandări pentru politica UE în domeniul transportului maritim până în 2018”, precum și, după caz, la realizarea obiectivelor politicii regionale a Uniunii, incluzând strategiile la nivelul bazinelor maritime și cele macroregionale.

⁽¹⁾ Recomandarea 2002/413/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2002 privind punerea în aplicare a gestionării integrate a zonelor de coastă din Europa (JO L 148, 6.6.2002, p. 24).

⁽²⁾ Decizia 2010/631/UE a Consiliului din 13 septembrie 2010 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului privind managementul integrat al zonelor costiere ale Mării Mediterane la Convenția privind protejarea mediului marin și a zonei de coastă a Mării Mediterane (JO L 279, 23.10.2010, p. 1).

⁽³⁾ Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE (JO L 140, 5.6.2009, p. 16).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 al Consiliului din 20 decembrie 2002 privind conservarea și exploatarea durabilă a resurselor piscicole, în conformitate cu politica comună în domeniul pescuitului (JO L 358, 31.12.2002, p. 59).

⁽⁵⁾ Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 20, 26.1.2010, p. 7).

⁽⁶⁾ Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7).

⁽⁷⁾ Decizia nr. 884/2004/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 de modificare a Deciziei nr. 1692/96/CE privind orientările comunitare pentru dezvoltarea rețelei transeuropene de transport (JO L 167, 30.4.2004, p. 1).

⁽⁸⁾ Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1).

- (16) Activitățile marine și cele costiere sunt adesea strâns legate între ele. Pentru a promova utilizarea durabilă a spațiului maritim, amenajarea spațiului maritim ar trebui să țină seama de interacțiunile dintre uscat și mare. Din acest motiv, amenajarea spațiului maritim poate juca un rol foarte util în stabilirea orientărilor referitoare la managementul durabil și integrat al activităților umane pe mare, la conservarea mediului de viață, la vulnerabilitatea ecosistemelor costiere, la eroziune și la factorii sociali și economici. Amenajarea spațiului maritim ar trebui să aibă scopul de a integra dimensiunea maritimă a anumitor utilizări sau activități costiere și impactul acestora, precum și de a permite, în cele din urmă, elaborarea unei viziuni integrate și strategice.
- (17) Prezenta directivă-cadru nu aduce atingere competenței statelor membre în materie de amenajare a teritoriului, deci niciunui sistem de amenajare a spațiului terestru sau a zonei de uscat utilizat pentru a planifica modul în care ar trebui folosite zona de uscat și zona costieră. Dacă statele membre includ apele de coastă sau o parte a acestora în cadrul amenajării spațiului terestru, prezenta directivă nu ar trebui să se aplice acestor ape.
- (18) Amenajarea spațiului maritim ar trebui să acopere ciclul complet al identificării problemelor și oportunităților, colectarea de informații, planificare, luarea deciziilor, implementare, revizuire sau actualizare, precum și monitorizarea implementării, și ar trebuie să țină seama în mod corespunzător de interacțiunile dintre uscat și mare și de cele mai bune cunoștințe disponibile. Este necesar să se valorifice la maximum mecanismele prevăzute în legislația existentă sau viitoare, inclusiv în Decizia 2010/477/UE a Comisiei ⁽¹⁾ și în inițiativa Comisiei „Cunoașterea mediului marin 2020”.
- (19) Scopul principal al amenajării spațiului maritim constă în a promova dezvoltarea durabilă și în a identifica utilizarea spațiului maritim pentru diferite utilizări maritime, precum și în a gestiona utilizările spațiale și conflictele din zonele marine. Amenajarea spațiului maritim are ca scop, de asemenea, de a identifica și încuraja utilizările multiple, în conformitate cu legislația și politicile naționale relevante. Pentru a atinge acest scop, statele membre trebuie cel puțin să se asigure că din procesul sau procesele de planificare rezultă o planificare cuprinzătoare care identifică diferitele utilizări ale spațiului maritim, luând în considerare schimbările pe termen lung cauzate de schimbările climatice.
- (20) Statele membre ar trebui să se consulte și să își coordoneze planurile cu autoritățile din statele membre în cauză și să coopereze cu autoritățile din țara terță cu răspundere pentru regiunea marină vizată, în conformitate cu drepturile și obligațiile care le revin acestor state membre și țări terțe în temeiul dreptului unional și internațional. Pentru a asigura o cooperare transfrontalieră eficientă între statele membre, precum și cu țările terțe învecinate, este necesară identificarea autorităților competente din fiecare stat membru. Prin urmare, statele membre trebuie să desemneze autoritatea sau autoritățile competente responsabile pentru punerea în aplicare a prezentei directive. Având în vedere diferențele dintre diversele regiuni/subregiuni marine, precum și dintre zonele costiere, nu este oportun să se stabilească în detaliu în prezenta directivă modul de funcționare a acestor mecanisme de cooperare.
- (21) Managementul zonelor marine este complex și implică autorități, operatori economici și alte părți interesate aflate la diferite niveluri. Pentru a promova o dezvoltare durabilă în mod eficient, este esențial ca părțile interesate, autoritățile și publicul să fie consultați la un moment oportun în cursul elaborării, în temeiul prezentei directive, a planurilor de amenajare a spațiului maritim, în conformitate cu legislația relevantă a Uniunii. Un bun exemplu pentru dispozițiile privind consultarea publică se regăsește la articolul 2 alineatul (2) din Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Decizia 2010/477/UE a Comisiei din 1 septembrie 2010 referitoare la criteriile și la standardele metodologice privind starea ecologică bună a apelor marine (JO L 232, 2.9.2010, p. 14).

⁽²⁾ Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003 de instituire a participării publicului la elaborarea anumitor planuri și programe privind mediul și de modificare a Directivelor 85/337/CEE și 96/61/CE ale Consiliului în ceea ce privește participarea publicului și accesul la justiție (JO L 156, 25.6.2003, p. 17).

- (22) Cu ajutorul planurilor de amenajare a spațiului maritim, statele membre pot reduce sarcina și cheltuielile administrative legate de măsurile lor de implementare a altor acte legislative relevante ale Uniunii. Termenele pentru planurile de amenajare a spațiului maritim ar trebui, prin urmare, să fie, atunci când este posibil, în concordanță cu orizonturile de timp prevăzute în alte acte legislative relevante, în special: Directiva 2009/28/CE, care prevede să se asigure că ponderea energiei din surse regenerabile în consumul final brut de energie să fie de cel puțin 20 % în 2020 și care evidențiază coordonarea procedurilor de autorizare, certificare și planificare, inclusiv în ceea ce privește amenajarea spațiului, ca fiind o contribuție importantă la realizarea obiectivelor Uniunii privind energia din surse regenerabile; Directiva 2008/56/CE și partea A punctul 6 din anexa la Decizia 2010/477/UE, în care se prevede că statele membre trebuie să adopte măsurile necesare pentru a obține sau a menține starea ecologică bună a mediului marin până în anul 2020 și care identifică amenajarea spațiului maritim drept un instrument de sprijin al abordării ecosistemice a managementului activităților umane, cu scopul de a atinge o stare ecologică bună; Decizia nr. 884/2004/CE, conform căreia rețeaua transeuropeană de transport trebuie să se constituie până în 2020 prin integrarea rețelelor europene de infrastructură de transport terestru, maritim și aerian.
- (23) Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ stabilește că evaluarea de mediu reprezintă un instrument important pentru integrarea considerațiilor de mediu în elaborarea și adoptarea planurilor și programelor. Întrucât planurile de amenajare a spațiului maritim pot să aibă efecte semnificative asupra mediului, ele trebuie să facă obiectul dispozițiilor Directivei 2001/42/CE. Atunci când planurile de amenajare a spațiului maritim cuprind și situri Natura 2000, o astfel de evaluare de mediu poate fi combinată cu cerințele articolului 6 din Directiva 92/43/CEE, pentru a se evita dublarea eforturilor.
- (24) Cu scopul de a se asigura că elaborarea planurilor de amenajare a spațiului maritim se bazează pe date fiabile și pentru a evita sarcini administrative suplimentare, este esențial ca statele membre să facă uz de cele mai bune date și informații disponibile, încurajând părțile implicate relevante să facă schimb de informații și utilizând instrumentele și uneltele existente pentru colectarea de date, cum ar fi cele dezvoltate în contextul inițiativei „Cunoașterea mediului marin 2020” și al Directivei 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾.
- (25) Statele membre ar trebui să trimită Comisiei copii ale planurilor lor de amenajare a spațiului maritim și orice actualizări ale acestora, pentru a permite acestuia să monitorizeze punerea în aplicare a prezentei directive. Comisia va utiliza informațiile comunicate de către statele membre și orice alte informații existente disponibile în temeiul legislației Uniunii pentru a informa Parlamentul European și Consiliul cu privire la progresele înregistrate în punerea în aplicare a prezentei directive.
- (26) Transpunerea la timp a dispozițiilor prezentei directive este esențială, deoarece Uniunea a adoptat o serie de inițiative de politică ce urmează să fie implementate până în anul 2020 și pe care prezenta directivă urmărește să le sprijine și să le completeze.
- (27) Pentru statele membre fără ieșire la mare, ar fi o obligație disproporționată și inutilă să transpună și să pună în aplicare prezenta directivă. Prin urmare, astfel de state membre ar trebui scutite de obligația de a transpune și a pune în aplicare prezenta directivă,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect

(1) Prezenta directivă stabilește un cadru pentru amenajarea spațiului maritim care urmărește promovarea creșterii durabile a economiilor maritime, a dezvoltării durabile a zonelor marine și a utilizării durabile a resurselor marine.

⁽¹⁾ Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului (JO L 197, 21.7.2001, p. 30).

⁽²⁾ Directiva 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2007 de instituire a unei infrastructuri pentru informații spațiale în Comunitatea Europeană (Inspire) (JO L 108, 25.4.2007, p. 1).

(2) Ca parte a politicii maritime integrate a Uniunii, acest cadru prevede elaborarea și implementarea de către statele membre a planurilor de amenajare a spațiului maritim, pentru a contribui la obiectivele specificate la articolul 5, ținând seama de interacțiunile dintre uscat și mare și de cooperarea transfrontalieră consolidată, conform dispozițiilor relevante din UNCLOS.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

(1) Prezenta directivă se aplică apelor marine ale statelor membre, fără a aduce atingere altor acte legislative ale Uniunii. Prezenta directivă nu se aplică apelor de coastă sau părților acestora care fac obiectul amenajării zonale și naționale a teritoriului realizate de un stat membru, cu condiția ca acest lucru să fie comunicat în cadrul planurilor sale de amenajare a spațiului maritim.

(2) Prezenta directivă nu se aplică activităților al căror obiectiv unic este apărarea sau securitatea națională.

(3) Prezenta directivă nu aduce atingere competenței statelor membre de a elabora și stabili domeniul de aplicare și conținutul planurilor lor de amenajare a spațiului maritim în ceea ce privește apele marine ale acestora. Directiva nu se aplică amenajării teritoriului.

(4) Prezenta directivă nu aduce atingere drepturilor suverane și jurisdicției statelor membre asupra apelor marine, care decurg din dreptul internațional relevant, în special din UNCLOS. Mai concret, aplicarea prezentei directive nu influențează definirea și delimitarea frontierelor maritime de către statele membre în conformitate cu dispozițiile relevante ale UNCLOS.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „politică maritimă integrată” (PMI) înseamnă politica Uniunii care are ca scop promovarea unui proces decizional coordonat și coerent pentru a maximiza dezvoltarea durabilă, creșterea economică și coeziunea socială a statelor membre, în special în ceea ce privește regiunile costiere, insulare și ultraperiferice din Uniune, precum și sectoarele maritime, prin politici coerente legate de domeniul maritim și printr-o cooperare internațională relevantă;
2. „amenajarea spațiului maritim” înseamnă un proces prin care autoritățile statului membru în cauză analizează și organizează activitățile umane în zonele marine, cu scopul de a îndeplini obiective ecologice, economice și sociale;
3. „regiune marină” înseamnă regiunea marină menționată la articolul 4 din Directiva 2008/56/CE;
4. „ape marine” înseamnă apele, fundul mării și subsolul marin, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 1 litera (a) din Directiva 2008/56/CE, și apele de coastă astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 7 din Directiva 2000/60/CE, precum și fundul mării și subsolul marin al acestora.

CAPITOLUL II

AMENAJAREA SPAȚIULUI MARITIM

Articolul 4

Elaborarea și implementarea planului de amenajare a spațiului maritim

(1) Fiecare stat membru elaborează și implementează un plan de amenajare a spațiului maritim.

(2) În cadrul acestei amenajări, statele membre țin seama de interacțiunile dintre uscat și mare.

(3) Planul sau planurile rezultate sunt elaborate și produse la nivelurile instituționale și de guvernanță stabilite de statele membre. Prezenta directivă nu aduce atingere competenței statelor membre de a elabora și stabili formatul și conținutul respectivelor planuri.

(4) Amenajarea spațiului maritim urmărește să contribuie la obiectivele enumerate la articolul 5 și respectă cerințele stabilite la articolele 6 și 8.

(5) Atunci când elaborează planul de amenajare a spațiului maritim, statele membre acordă atenția cuvenită particularităților regiunilor marine, activităților și utilizărilor relevante actuale și viitoare și impactului acestora asupra mediului și a resurselor naturale, ținând, totodată, seama de interacțiunile dintre uscat și mare.

(6) Statele membre pot include sau se pot baza pe politica, reglementările sau mecanismele naționale existente care au fost sau sunt în curs de a fi instituite înaintea intrării în vigoare a prezentei directive, cu condiția ca acestea să fie conforme cu cerințele prezentei directive.

Articolul 5

Obiectivele amenajării spațiului maritim

(1) Atunci când elaborează și implementează planul de amenajare a spațiului maritim, statele membre țin seama de aspecte economice, sociale și de mediu pentru a sprijini dezvoltarea și creșterea durabilă a sectorului maritim, aplicând o abordare ecosistemică și pentru a promova coexistența activităților și utilizărilor relevante.

(2) Prin planurile de amenajare a spațiului maritim, statele membre urmăresc să contribuie la dezvoltarea durabilă a sectoarelor energetice pe mare, a transportului maritim, a sectorului pescuitului și acvaculturii, precum și la conservarea, protecția și îmbunătățirea mediului, inclusiv la creșterea rezistenței la impactul schimbărilor climatice. În plus, statele membre pot urmări și alte obiective, cum ar fi promovarea turismului durabil și extracția durabilă a materiilor prime.

(3) Prezenta directivă nu aduce atingere competenței statelor membre de a stabili modul și gradul în care diferite obiective sunt reflectate în planul sau în planurile lor de amenajare a spațiului maritim.

Articolul 6

Cerințele minime privind amenajarea spațiului maritim

(1) Statele membre stabilesc etape procedurale pentru a contribui la obiectivele enumerate la articolul 5, luând în considerare activitățile și utilizările marine relevante din apele marine.

(2) În acest sens, statele membre:

(a) țin seama de interacțiunile dintre uscat și mare;

(b) țin seama de aspecte economice, sociale și de mediu, precum și de aspecte de siguranță;

(c) urmăresc să promoveze coerența dintre amenajarea spațiului maritim și planul sau planurile rezultate și alte procese, precum managementul integrat al zonelor costiere sau practicile oficiale și neoficiale echivalente;

(d) asigură implicarea părților interesate, în conformitate cu articolul 9;

(e) organizează utilizarea celor mai bune date disponibile în conformitate cu articolul 10;

(f) asigură cooperarea transfrontalieră între statele membre, în conformitate cu articolul 11;

(g) promovează cooperarea cu țările terțe în conformitate cu articolul 12.

(3) Planurile de amenajare a spațiului maritim sunt revizuite de statele membre cel puțin o dată la 10 ani, conform deciziei acestora.

Articolul 7

Interacțiunile dintre uscat și mare

(1) Pentru a ține seama de interacțiunile dintre uscat și mare, în conformitate cu articolul 4 alineatul (2), în cazul în care acest lucru nu face parte din procesul de amenajare a spațiului maritim în sine, statele membre pot folosi alte proceduri formale sau informale, cum ar fi managementul integrat al zonelor costiere. Rezultatul este reflectat de statele membre în cadrul planurilor lor de amenajare a spațiului maritim.

(2) Fără a aduce atingere articolului 2 alineatul (3), statele membre urmăresc ca, prin intermediul amenajării spațiului maritim, să promoveze coerența planului sau planurilor de amenajare a spațiului maritim cu alte proceduri relevante.

Articolul 8

Întocmirea planurilor de amenajare a spațiului maritim

(1) Atunci când elaborează și implementează planul de amenajare a spațiului maritim, statele membre întocmesc planuri de amenajare a spațiului maritim care identifică distribuția spațială și temporală a activităților și utilizărilor actuale și viitoare în apele lor marine, cu scopul de a contribui la obiectivele prevăzute la articolul 5.

(2) În acest sens, în conformitate cu articolul 2 alineatul (3), statele membre iau în considerare interacțiunile relevante ale activităților și utilizărilor. Fără a aduce atingere competențelor statelor membre, posibilele activități, utilizări și interese pot include:

- zonele de acvacultură;
- zonele de pescuit;
- instalațiile și infrastructurile pentru explorarea, exploatarea și extracția țițeiului, a gazelor și a altor surse de energie, a mineralelor și agregatelor, precum și pentru producția de energie din surse regenerabile;
- rutele de transport maritim și fluxurile de trafic;
- zonele de antrenament militar;
- siturile de conservare a naturii și a speciilor și zonele protejate;
- zonele de extracție a materiilor prime;
- cercetarea științifică;
- traseele cablurilor și ale conductelor submarine;
- activitățile turistice;
- patrimoniul cultural subacvatic.

Articolul 9

Participarea publicului

(1) Statele membre stabilesc modalitățile de participare a publicului, prin informarea tuturor părților interesate și prin consultarea părților interesate relevante, a autorităților și a publicului vizat, încă dintr-un stadiu incipient, în elaborarea planurilor de amenajare a spațiului maritim în conformitate cu dispozițiile relevante din legislația Uniunii.

(2) Statele membre asigură, de asemenea, accesul părților interesate, al autorităților și al publicului vizat la planuri după finalizarea acestora.

Articolul 10

Utilizarea și schimbul de date

(1) Statele membre organizează utilizarea celor mai bune date disponibile și stabilesc modalitățile de organizare a schimbului de informații necesare pentru planurile de amenajare a spațiului maritim.

(2) Datele menționate la alineatul (1) pot include, printre altele:

(a) datele privind mediul, datele sociale și datele economice colectate în conformitate cu dispozițiile legislației Uniunii referitoare la activitățile menționate la articolul 8;

(b) datele fizice privind mediul marin referitoare la apele marine.

(3) Atunci când pun în aplicare alineatul (1), statele membre utilizează instrumentele și uneltele relevante, inclusiv pe cele deja disponibile în cadrul PMI și în cadrul altor politici relevante ale Uniunii, cum ar fi cele menționate în Directiva 2007/2/CE.

Articolul 11

Cooperarea dintre statele membre

(1) În cadrul procesului de planificare și de management, statele membre care se învecinează cu aceleași ape marine cooperează cu scopul de a se asigura că planurile de amenajare a spațiului maritim sunt coerente și coordonate în întreaga regiune marină vizată. O astfel de cooperare ține seama în special de chestiuni de natură transnațională.

(2) Cooperarea prevăzută la alineatul (1) se realizează prin intermediul:

(a) structurilor instituționale regionale existente în materie de cooperare, cum ar fi convențiile maritime regionale; și/sau

(b) rețelelor sau structurilor de autorități competente din statele membre; și/sau

(c) oricărei alte metode care respectă dispozițiile de la alineatul (1), de exemplu în contextul strategiilor de la nivelul bazinelor marine.

Articolul 12

Cooperarea cu țările terțe

Statele membre depun eforturi pentru a coopera, pe cât posibil, cu țările terțe, cu privire la acțiunile lor referitoare la amenajarea spațiului maritim în regiunile marine relevante, în conformitate cu legislația și convențiile internaționale, de exemplu prin intermediul forumurilor internaționale existente sau al cooperării instituționale regionale.

CAPITOLUL III

PUNEREA ÎN APLICARE

Articolul 13

Autoritățile competente

(1) Fiecare stat membru desemnează autoritatea competentă sau autoritățile competente pentru punerea în aplicare a prezentei directive.

(2) Fiecare stat membru furnizează Comisiei o listă a autorităților competente respective, împreună cu informațiile enumerate în anexa la prezenta directivă.

(3) Fiecare stat membru informează Comisia cu privire la orice modificare a informațiilor comunicate în temeiul alineatului (1), în termen de șase luni de la intrarea în vigoare a unei asemenea modificări.

Articolul 14

Monitorizarea și raportarea

(1) Statele membre trimit Comisiei și altor state membre vizate copii ale planurilor de amenajare a spațiului maritim, ale întregului material explicativ relevant existent cu privire la punerea în aplicare a prezentei directive, precum și ale tuturor actualizărilor ulterioare, în termen de trei luni de la data publicării acestora.

(2) Cel mai târziu la un an de la expirarea termenului de elaborare a planurilor de amenajare a spațiului maritim și, ulterior, o dată la patru ani, Comisia înaintează Parlamentului European și Consiliului un raport care evidențiază progresele înregistrate în punerea în aplicare a prezentei directive.

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 15

Transpunere

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 18 septembrie 2016. Statele membre comunică de îndată Comisiei textele acestor acte.

Atunci când statele membre adoptă măsurile respective, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Fiecare stat membru stabilește modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Autoritatea sau autoritățile vizate la articolul 13 alineatul (1) se desemnează până la 18 septembrie 2016.

(3) Planurile de amenajare a spațiului maritim menționate la articolul 4 sunt elaborate cât mai curând posibil, cel mai târziu până în 31 martie 2021.

(4) Obligația de transpunere și de punere în aplicare a prezentei directive nu se aplică statelor membre fără ieșire la mare.

Articolul 16

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 17

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 23 iulie 2014.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
S. GOZI

ANEXĂ

AUTORITĂȚILE COMPETENTE

1. Denumirea și adresa autorității sau ale autorităților competente – denumirea și adresa oficiale ale autorității sau ale autorităților competente identificate
 2. Statutul juridic al autorității sau al autorităților competente – o descriere succintă a statutului juridic al autorității sau al autorităților competente
 3. Responsabilități – o scurtă descriere a responsabilităților juridice și administrative ale autorității sau ale autorităților competente și a rolului lor privind apele marine în cauză
 4. Lista membrilor – în cazul în care autoritatea sau autoritățile competente acționează în calitate de organism de coordonare pentru alte autorități competente, se cere o listă a acestora din urmă împreună cu un rezumat al rapoartelor instituționale stabilite pentru a asigura coordonarea
 5. Coordonare regională – se cere o scurtă descriere a mecanismelor stabilite pentru a asigura coordonarea dintre statele membre în cazul în care apele lor intră sub incidența prezentei directive și aparțin aceleiași regiuni sau subregiuni marine
-